

THƠ VÕ ĐẠI TÔN

50 Năm Ngậm Ngùi

· Nhân dịp chiêm ngưỡng cuộc Triển Lãm một phần di sản của Viện Bảo Tàng Quân Đội VNCH do Khóa Cương Quyết Đà Lạt 54 (Họp Khóa 50 Năm Ngậm Ngùi, 1954- 2004) tổ chức tại

Phòng Sinh Hoạt Nhật Báo Người Việt, Quận Cam, ngày 27 và 28 tháng 3 năm 2004.

· Thân tặng văn hữu Giao Chỉ (Vũ Văn Lộc), người phối hợp tổ chức cuộc triển lãm hi hữu đầy xúc động này.

Võ Đại Tôn

50 năm về sau

Các Anh và tôi không còn nữa.

Cõi phù sinh tro tàn tất lửa

Bóng tinh cầu ngơ ngác trời đêm.

Mộ phương nào còn có tiếng ru êm

Động trên từng ngọn cỏ ?

Lời của Mẹ đong đưa vờn theo gió

Vọng về đâu hai tiếng Nhục – Vinh ?

Bước chân em, dù chung thủy – đoạn tình

Khô gấn lệ trên thẻ bài hoen rỉ.

50 năm ! – trường chinh không toại chí

Ngọn dáo ngang tàng chưa thỏa cung mây.

Ngày hôm nay còn lại những gì đây

Trao hậu thế bao tấm lòng Trung Nghĩa.

Hàng mộ bia đất xưa thành hoang địa

Màn sương khói ngậm ngùi.

Cỏ điêu tàn màu Thương Tiếc khôn nguôi

Chiều rơi lạnh thêm mờ trang sử lạnh.

Huy chương ngời sao lấp lánh

Màu chiến thắng vinh quang

Triển lãm giờ đây, nhớ phút huy hoàng

Kèn xung trận dâng đời lên Tổ Quốc.

Hiên ngang giữa lòng Dân Tộc

Ngẩng cao đầu nổi gót Cha Anh.

Nhưng đau thương đứt đoạn bước quân hành

Chung một nước lại thành dân biệt xứ.

Chôn lưu đày nơi rừng sâu núi dữ

Nuốt thay cơm bao cay đắng nhục hình.

Mang về đây từng dấu vết điêu linh

Trên thân tù cạn máu.

Lon "guigoz", nâng niu dường châu báu

Luộc thời gian từng lớp khói đen mờ.

Miếng nhôm mỏng mài thêm sáng nguồn mơ
Thành tâm-lực, quà yêu về tóc cũ.
Khúc tre khô – bao mộng đời ấp ủ –
"Điều cày" chôn tâm sự thuở trầm luân.
Áo tù xưa hằn sâu vết gian truân
Màu xanh thắm bạc phơ thành tang trắng.
Thân bức tử dãi dầu mưa nắng
Hận nghìn năm xuống ngựa buông cương.
Tượng đá đen thương nắm mộ ven đường
Cây súng gãy, giày "saut" bên nón sắt
Cùng trăng sao vàng vặc
Dù sông cạn núi mòn
50 năm – về sau nữa vẫn còn
Trao gửi lại tấm lòng son của Lính.
Cho mai hậu giữa cồn dâu suy thịnh
Để người sau còn nhớ đến hôm nay.
Một trang sử lưu đày
Vết chàm sâu nét mực.
Tội Ác hòa chung Bạo Lực
Dày xéo cả non sông.
Thời gian vẫn xuôi dòng
50 năm – hay đến nghìn năm nữa
Hận lòng sôi núi lửa
Vẫn còn nguyên – hực đỏ – chẳng hề phai
Xin trao về cho thế hệ tương lai.
Để hiểu rằng : chúng tôi đổ máu
Suốt một đời chiến đấu
Vì Lẽ Sống : CON NGƯỜI !

Võ Đại Tôn

Nam Cali, 27.3.2004

Nguồn: http://vanhoavn.blogspot.com.au/2012/09/blog-post_7946.html